మీ ఆనందమే నా ఆనందము

ప్రేమస్వరూపులారా! ప్రభవ, విభవ, శుక్ల, ప్రమోదూత, ప్రజోత్పత్తి, అంగీరస, శ్రీముఖ, భవ, యువ, ధాతు, ఈశ్వర, బహుధాన్య, ప్రమాది, విక్రమ.. యిత్యాది అరవై సంవత్సరములున్నవి. ప్రభవ మొదలుకొని అక్షయ వరకు అరువది సంవత్సరములు. అక్షయనామ సంవత్సరములను రెండింటిని గడిపినది ఈ దేహము. మానవత్వములో దివ్యత్వమును గుర్తించటానికి ఆ సర్వజిత్ నామ సంవత్సరము ప్రధానమైనది. మానవునకు ఎన్నియో ఆశలుంటున్నాయి. సత్యసంకల్పముతో కూడిన ఆశలను ఫలింపచేసే సంవత్సరమే ఈ సర్వజిత్. ఈ సంవత్సరములో నైతిక, భౌతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక, వైజ్ఞానిక యిత్యాది అన్ని రంగములూ ముందంజ వేస్తాయి. అయితే, మనము సత్యసంకల్పాలను పెట్టుకోవాలి. సత్యసంకల్పము కలగటానికి ఎట్టి లోపమూ వుండదు. సత్యసంకల్పము ప్రతి ఒక్కటీ విజయాన్నే చేకూరుస్తుంది. ఈ పట్టుదలను మనము వదలకుండా గట్టిగా పట్టుకోవాలి. 'జిత్' అనగా విజయము. 'సర్వజిత్' అనగా అన్నివిధములైన విజయాలకు యిది కేంద్రము. అరవై సంవత్సరాలలో ప్రధానమైనది ఈ సంవత్సరము. మనము అభివృద్ధికి రావలెనంటే ఈ సర్వజిత్ నామ సంవత్సరములో సత్యసంకల్పములను పోషించుకోవాలి. సత్యసంకల్పము కలిగి అపజయమును పొందినవారు ఎక్కడా కనిపించరు. కనుక, మీరు సత్యసంకల్పాలను హృదయములో నింపుకొని సర్వజిత్‌నామ సంవత్సరాన్ని సంతోషంగా, సుఖంగా, ఆనందంగా అనుభవించండి.

ఈ సంవత్సరానికి 'సర్వజిత్' అని పేరు రావటానికి మూలకారణం పార్వతియే. పార్వతి ఈశ్వరుని కోసం అనేక సంవత్సరములు నిద్రాహారములు మాని కఠిన తపస్సు చేసింది. ఈశ్వరుడు ఆమె తపస్సుకు మెచ్చి ప్రత్యక్షమై, 'ఈనాడు నీ అభీష్టము ఫలించింది. నీవు వచ్చి నన్ను చేరవచ్చు' అన్నాడు. ఆమె ఈశ్వరుని చేరటానికి పూర్వం అనేకమంది దేవతా స్త్రీలు వచ్చి ఆమెను విమర్శిస్తూ వచ్చారు.

'నీవు బాలవే కద గౌరమ్మా, సాంబశివుడు ముసలివాడమ్మా
తలనిండా జడలవాడమ్మా, తాను కట్టింది పులిచర్మమమ్మా
ఎద్దు వాహనమెక్కుతాడు, ఏ ప్రొద్దు తిరుగుచుండువాడు
పుట్టలోని పాములు చుట్టుకున్నాడమ్మా, గుట్టు తెలియక నీవెట్లు వరించితివి?
ఒక ఇల్లు లేదు, వాకిలి లేదు, ఒలుకుల్లో పండుకుంటాడు.'

భిక్షమెత్తుతూ తిరిగే ఆ ముసలివాణ్ణి నీవెందుకు ఆశిస్తున్నావు?' అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు పార్వతి, 'మీరు అతని దేహము మాత్రమే చూస్తున్నారుగాని, ఆత్మతత్త్వమును గుర్తించటానికి ప్రయత్నించటం లేదు. ఆ దివ్యత్వమును నేను ఆశిస్తున్నాను. దివ్యత్వము ఏనాటికీ మారేటువంటిది కాదు' అని సమాధానము చెప్పింది. ఈశ్వరుడు పార్వతిని తనవెంట తీసుకొని వెళ్ళాడు. ఆమె అన్నివిధములా సుఖపడుతూ వచ్చింది. పార్వతి అన్ని కష్టములను అధిగమించి తన అభీష్టమును సాధించిన దినమే 'సర్వజిత్' నామ సంవత్సర ఉగాది దినము. ఈ పేరు పార్వతి పెట్టినదే. 'సర్వజిత్' తరువాత 'సర్వధారి' నామ సంవత్సరము. 'సర్వధారి' తరువాత 'విరోధి', 'వికృతి'. 'వికృతి' అనగా అనేక వికారములు చేరినటువంటిది. చివరిగా వచ్చేవి 'నల, పింగళ, కాళయుక్తి, రౌద్రి, దుర్మతి, దుందుభి, రుధిరోద్గారి, రక్తాక్షి, క్రోధన, అక్షయ. దైవత్వము ఎప్పుడుకూడను అక్షయనామ సంవత్సరమునందే అవతరిస్తుంది. ఈ దేహము అక్షయనామ సంవత్సరములోనే పుట్టింది. బ్రహ్మముహూర్తంలో ఆరుగంటలకు పుట్టినటువంటిది ఇది. ప్రతి ఒక్క విషయంలో మనము అంతరార్థాన్ని గుర్తించి వర్తించినప్పుడు దానియొక్క మంచిచెడ్డలు తెలుస్తుంటాయి.

సర్వజగత్తుకు జలమునందించునది పార్వతియే! ఆమెకు ఈశ్వరుడు ఈవిధమైన వరము ప్రసాదించాడు. పార్వతియొక్క స్వరూపమే గంగ. కనుకనే, 'ఘంగాదేవి' అని పూజిస్తారు. నేను పది సంవత్సరములకు పూర్వము మద్రాసుకు వెళ్ళాను. అక్కడ 'రెడ్‌హిల్స్' దగ్గర ఒక పెద్ద ట్యాంక్ వుంది. ఆ ట్యాంక్‌నుండి మద్రాసు అంతటికీ నీరు సరఫరా అవుతుందని చెప్పారు. నాతోబాటు కారులో కూర్చున్న భక్తులు. ట్యాంక్‌లోనే నీరు లేదు. ఇంక ఏమి సప్లై చేస్తుంది! పది సంవత్సరాలుగా అందులో నీరు లేదని చెప్పారు. పిల్లలు అక్కడక్కడ పడిన వర్షపునీటిని త్రాగుతూ కనిపించారు. అది చాలా కలుషితమైన నీరు. ఆ నీటినే త్రాగటానికి, వంట చేయటానికి ఉపయోగిస్తున్నారని చెప్పారు. 'స్వామీ! ఈ ట్యాంక్‌కు నీరెప్పుడు వస్తుంది?' అని అడిగారు. ప్రతి ఒక్కదానికి కాల, కర్మ, కారణ, కర్తవ్యములు కలసిరావాలి. నేను దీనిని దృష్టిలో పెట్టుకున్నాను. 'ఇంక పది సంవత్సరములవరకు నేను ఈ మద్రాసులో కాలు పెట్టను. నేను మద్రాసు అంతటికీ నీరు అందించి, ఆ నీటిద్వారా పంటలు పండించి, ప్రజలు పరిశుద్ధమైన జలమును త్రాగే సమయంలో నేను వస్తాను' అని చెప్పాను. పది సంవత్సరములు గడచిపోయినాయి. మొన్నటి దినము నేను వెళ్ళినాను. ఎక్కడ చూసినా నీరే! ఆనీరు త్రాగటానికేగాక పంటలు పండించటానికి కూడా ఉపయోగిస్తున్నారు. బ్రిటీషువారు రెండు

వందల సంవత్సరములు మద్రాసు పట్టణంలో జీవిస్తూ వచ్చారు. ఆ రోజుల్లో రోడ్లు లేవు. కార్లు లేవు. వారు గుఱ్ఱాలపైన ఎక్కడెక్కడికో వెళ్ళి, కొండలంతా ఎక్కి ఎక్కడెక్కడ నీరుందో చూసుకొనేవారు. కాని, కడపటికి వారు వెళ్ళే సమయంలోకూడను నీటి సమస్యను తీర్చలేదు. డబ్బున్న శ్రీమంతులు ట్యాంకర్లలో మంచినీరు తెప్పించుకొని త్రాగుతూ వచ్చారు. కాని, బీదల సంగతేమిటి? ట్యాంకర్లలో నీళ్లు తెప్పించుకోటానికి వాళ్ళవద్ద డబ్బు లేదు. నేను ఒక దినము తేనామ్‌పేటలో దిగాను. అక్కడికి అందరూ వచ్చారు. 'స్వామీ! త్రాగటానికి మాకు నీరు లేదు' అన్నారు. చిన్నచిన్న పిల్లలందరూ అక్కడికి పరుగెత్తుకొని వచ్చారు. ఆరోజు ప్రైమరీ స్కూలుకు హాలిడే ప్రకటించారు. అందరూ నావెంట వచ్చారు. 'స్వామీ! మాకు త్రాగటానికి నీరు కావాలి' అని ప్రార్థిస్తూవచ్చారు. 'తప్పకుండా వస్తుంది నాయనలారా! నేను కృష్ణనుండి తెప్పించి యిస్తాను' అని చెప్పాను. చెప్పినట్లుగానే వాళ్ళకు కృష్ణాజలము నందించాను.

కృష్ణా, గోదావరి, గంగ మూడింటినీ చేరుస్తామని బ్రటీషువారు ప్రోమిస్ చేశారు. కాని, ఏమీ చేయలేదు. త్రాగునీటికొరకు, పంటలకు నీరందించటానికి మేము రెండు వందల కోట్లు ఖర్చుపెట్టవలసి వచ్చింది. ఆ నీటిని యిప్పుడు వాళ్ళు ఆనందంగా త్రాగుతున్నారు. నేను మొన్న తేనామ్‌పేటకు వెళ్ళినప్పుడు, 'స్వామీ! మేమిప్పుడు చల్లని నీరు, తీయని నీరు త్రాగుతున్నాము. మేమి మీకు ఏవిధముగా కృతజ్ఞతలు చెప్పగలము! మీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోటానికి మాటలు చాలవు' అన్నారు. దైవము ఏమైననూ చేయవచ్చును. కాని, తెలివిలేని మానవులు తెలుసుకోలేకపోతున్నారు. అటువంటి 'ఫూల్సు'కు తగిన రీతిగా బుద్ధి చెప్పండి. వాళ్ళ దగ్గర కావలసినంత ధనము వుంటున్నదిగాని, వాళ్ళు భక్షగాళ్ళకు ఒక నయాపైస యివ్వరు. నేను ఆ ప్రజలకు చెప్పాను, 'ఒకరు యివ్వవలసిన అవసరం లేదు. సృష్టించినటువంటి దైవమే మీకు సర్వమూ యివ్వగడు. కనుక, మీకు ఏది కావలసినా దైవాన్ని ప్రార్థించండి'. నేను మొన్న వెళ్ళినప్పుడు వాళ్ళందరూ అక్కడికి వచ్చారు. తమకు తీయని నీరు యిచ్చినందుకు స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నారు. 'ఈ నీటిని మీరు త్రాగి సుఖించండి. ఆనందంగా వుండండి. నాకంతే చాలు' అని చెప్పాను. ఇప్పుడు ఇంటింటికీ, చిన్నచిన్న గుడిసెలకుకూడా పైపులు వేసి అందరికీ నీరందించే ఏర్పాటు చేశారు. అందరూ తీయని నీరు త్రాగుతున్నారు. నా హృదయమంతా తీయని నీరే! సర్వుల సుఖమే నా సుఖము. 'లోకాస్సమస్తా స్సుఖినో భవంతు' అనే ప్రార్థనయొక్క అంతరార్థమిదే! మీరందరూకూడను ఈవిధంగా ప్రార్థన చేయండి.

తరువాత ఈస్టుగోదావరి, వెస్టుగోదావరి జిల్లాలో వాటర్ ప్రోజక్టు ప్రారంభించాము. వెస్టుగోదావరి జిల్లా అధ్యక్షుడు డా॥ భాస్కరరావు ఇక్కడే ఉన్నాడు. ఈ ప్రాజక్టు నిమిత్తం చాలా శ్రమ పడ్డారు. క్రిందనున్నటువంటి పైకి తీసుకొని వెళ్ళాలంటే చాలా కష్టము. 'మీ పని మీరు చేయండి. దాని ఫలితము నేను చూసుకుంటాను' అని చెప్పాను. రామకృష&ణ (లార్సెన్ టుబ్రో మాజీ వైస్ ప్రెసిడెంటు), కొండలరావు (ఆంధ్రప్రదేశ్ మాజీ ఛీఫ్‌ఇంజనీరు) వీరిరువురినీ నేను పంపించాను. మొన్న పోయి చూస్తే ఆ నీరు 'ఎంత పైకి పోయినాయి! ఎం పైకి పోయినాయి! అని ఆశ్చర్యపడ్డారు. అది మాటలతో చెప్పే విషయము కాదు, వెళ్ళి చూస్తేనే అర్థమౌతుంది. ఆ గుట్టలమీద నివసిస్తున్న మనుష్యులు ఇతర మనుష్యుల మాదిరి జీవించటము లేదు. వాళ్ళు క్రిధకి దిగేయువంటివారు కాదు. ఎందుకంటే వాళ్ళకు భయము! మనుష్యులను చూస్తే భయము! 'స్వామీ! మేము గోదావరి గట్టుపైననే వున్నాము. కాని, ఈనాటివరకు గోదావరి నీరు ఒక చుక్కైనా త్రాగలేదు' అన్నారు. అలాంటి వారు ఇప్పుడు ఇళ్ళకు పైపులు వేసుకొని ఆనందంగా నీటిని త్రాగుతున్నారు. వారిలో అనేకమంది, ఆడవాళ్ళుకూడా, మొన్న ప్రశాంతినిలయానికి వచ్చారు. ఇక్కడ కనిపించిన భక్తులతో 'ఎంతటి అదృష్టవంతులు మీరు! అయితే, మేముకూడా అదృష్టవంతులమే! మేముకూడా ఎట్టకేలకు స్వామి దగ్గరకు చేరుకున్నాము' అన్నారు.

ఈవిదంగా సర్వజనులకు తృప్తి కలిగేటట్లు అనేక గ్రామాలకు నీరందించాము. వాళ్ళు తమ భాషలో పాటలు వ్రాసి డాన్సు ఆడుతూ స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేశారు. 'సత్యసాయి అందించిన నీరది. ఒక్క చుక్కైనా వ్యర్థం చేయకూడదు. ఈ నీరు త్రాగి మన జీవితమును పోషించుకుందాం' అనే అర్థాన్నిచ్చే పాయలు వ్రాసి, చక్కని రాగం కూర్చి సామూహికంగా పాడుతూ డాన్సు చేస్తూ వచ్చారు. వాళ్ళ నీటి సమస్య తీరిపోవటం చేత ఆ పల్లెలవాళ్ళు ఎంతో ఆనందిస్తున్నారు. పెద్దపెద్ద పాత్రల్లో నీరు నింపుకొని వాటిని కావడిలో వుంటుకొని తీసుకొని వెడుతున్నారు. ఆ దృశ్యం చూడటానికే ఎంతో సంతోషంగా వుంటుంది. వారిని చూచి పట్టణ వాసులు నేర్చుకోవలసింది ఎంతో వుంది. అంతటి ఆనందాన్ని వారు అనుభవిస్తున్నారు. నిన్నటి దినము రామకృష్ణ, కొండలరావు వచ్చారు. 'స్వామీ! మీరు తప్పక రావాలి. అక్కడి ప్రజలందరూ చాలా ప్రార్థిస్తున్నారు' అన్నారు. వస్తానని చెప్పాను. త్వరలో నేను రాజమండ్రికి వెడతాను. అయితే, రాజమండ్రి నుండి ఆ ప్రాంతానికి కారులో వెళ్ళటానికి వీలులేదు. నడచుకొనే పోవాలి. 'మేము స్వామికి యేమాత్రమూ శ్రమ కలిగించము. స్వామిని నడిపించకుండా తీసుకువెళ్ళే ప్రయత్నం చేస్తాము. మా

భుజాలపైన అయినా ఎత్తుకొని మీకు ఎటువంటి శ్రమ లేకుండా మా గ్రామమునకు తీసుకు వెడతాము' అన్నారు. ఆవిధంగా పల్లెలవాళ్ళు ఎంతో ఆనందిస్తున్నారు.

ఈనాడు పవిత్రమైన ఉగాది పర్వదినము పురస్కరించుకొని పల్లెల అభివృద్ధిని కేరి, ఒక సేవా కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభిస్తున్నాము. ప్రతి గ్రామంలోనూ, ప్రతి ఇంటినీ మనము పరిశుద్ధం గావించాలి. లోపల, వెలుపల పరిశుద్ధంగా వుండేటట్లు తగిన చర్యలు తీసుకోవాలి. వారి పిల్లలనుకూడను పరిశుద్ధమైన వారుగా తయారు చేయాలి. గ్రామగ్రామాలకు వెళ్లి ఈవిధమైన సేవలందించాలని ఆశిస్తున్నాను. దీనికి కొన్ని కోట్లు ఖర్చవుతుంది. దానికి మేము భయపడము. డబ్బులు వస్తాయి, పోతాయి. కాని, మనము చేసిన సహాయం ఏనాటికీ పోదు. కాబట్టి, గ్రామాల అభివృద్ధికి మనము అనేక రకములుగా ప్రయత్నించాలి. దానికి ఈ ఉగాది పండుగనాడే పునాది వేస్తున్నాము. పిల్లలు, పెద్దలు, బీదలు, షావుకార్లు అందరూ కలసి పనిచేయాలి. అందరినీ కలపటానికి సేవయే ముఖ్యమైనది. యూనిటీని అభివృద్ధి పరచి పల్లెలు, పట్టణములు రెండూ ఒక్కటిగా వుండేటట్లు చేయాలి. ఈవిధంగా త్వరలోనే తయారు చేస్తాము. పని ఈనాడే ప్రారంభిస్తున్నాము. వచ్చే సంవత్సరం ఉగాది పండుగనాటికి అన్ని గ్రామాలను ఆవిదంగా తీర్చిదిద్దాలని మా ఆశ. ఈ సేవా కార్యక్రమంలో మీరందరూ, పిల్లలుకూడా చేరాలి. ఇదే దైవసేవగా భావించాలి. మానవసేవయే మాథవసేవ.

ఈనాడు మనము వ్యష్టిస్థాయిలో వుంటున్నాము. యూనిటీని పెంచుకోవాలి. దేశమంతా ఒక్కటి కావాలి. మద్రాసులో జరిగిన పబ్లిక్ మీటింగులో కేంద్రమంత్రులు, ముఖ్యమంత్రులు, గవర్నర్లు, ఇంకా అనేకమంది ఐ.ఎ.ఎస్. ఆఫీసర్లు పాల్గొన్నారు. అశేష ప్రజానీకం అక్కడ చేరారు. ఈవిదంగా అందరూ ఏకమై సేవలో పాల్గొనాలి. అందరూ కలిస్తే ఈ ప్రపంచాన్నంతటినీ ఒక్క క్షణంలో మంచిగా మార్చవచ్చు. అంచలమైన దీక్షతో మనము ఈ ప్రయత్నములో ప్రవేశించాలి. ఎవరి దగ్గరనుండి కూడను మీరు నయాపైసా అడుగకూడదు. మీకు నేనున్నాను. మీకు ఏది కావలసినా నన్ను అడగండి. నేను సప్లై చేస్తాను. ప్రవహించే నదులన్నింటికీ సముద్రమే ఆధారం. ఆరీతిగా మీరు ఎవరికి ఏ సేవలు చేసినా అన్నింటికీ మీకు నేనే ఆధారం. కాబట్టి, మీరేమీ జంకు పెట్టుకోకండి. అడగటానికి ఏమాత్రము భయపడకండి. నేను తప్పక అన్నీ అందిస్తాను. కనుక, మీరందరు సిద్ధంగా వుండండి. ఆడ, మగ ఇరువురూ యిందులో పాల్గొనాలి.

నిన్నటి దినము బొంబాయివాళ్లు వచ్చారు. వాళ్ళు గొప్ప ధనవంతులు. 'సముద్రము దగ్గర స్వామియొక్క ధ్వజస్తంభము స్థాపిస్తాము. అది ఎన్నో వందల అడుగుల ఎత్తుంటుంది. దానినుండి వెలువడే లైటు అందరికీ కనిపించాలి. సాయిరాం అనే పేరుతో దానిని స్థాపిస్తున్నాము' అన్నారు. దీనికి కొన్ని కోట్లు ఖర్చవుతుంది. 'అది పూర్తి అయిన తరువాత వచ్చి మేము స్వామి దర్శనం చేసుకుంటాము' అన్నారు. బొంబాయవారుకూడా ఎంతో చేస్తున్నారు. అన్నీ బాగా చేస్తున్నారుగానీ, బొంబాయి సిటీని మాత్రము చాలా మురుకిగా పెట్టుకుంటున్నారు. ముందు ఆ పొల్యూషన్ నిర్మూలం చేయండి. ఈ పని చేయటానికి పూర్వము ప్రయత్నాలు జరిగాయి. కాని, సాధ్యం కాలేదు. ఎందుకంటే పోటు సమయంలో సిటీ సముద్ర మట్టానికి దిగువన వుంటుంది. నీరు క్రిందకే ప్రవహిస్తుందిగానీ పైకి పోదు. ఆ 'డ్రైనేజి వాటర్‌ని పంప్ చేస్తేగానీ నగరాన్ని సరైనరీతిలో తీర్చిదిద్దటానికి వీలుకాదు. ఈ పని వారు చేయగలరు. నేను గట్టిగా చెప్పాను. 'ఆ పని మీరు చేయండి. నేను వస్తాను' అని. వారంతా కలసి చేయగలరు. వారందరికీ అట్టి పట్టుదలకూడా వుంది. భారతదేశమంతా ఆనందంగా, అందంగా, సుఖంగా, సంతోషంగా వుండాలి. 'లోకాస్సమస్తా సుఖినే భవంతు'. అందరూ సుఖంగా వుండటమే స్వామికి సుఖము. స్వామికి ప్రత్యేకమైన సుఖము అక్కరలేదు. మీ అందరి సుఖమే నా సుఖము. మీ ఆనందమే నా ఆనందము. కాబట్టి, ఏ సేవ చేసినా మీ ఆనందము కోసం చేయండి.

ఈనాడు అన్నింటికన్నా ప్రధానమైనది నీరు. నీరే ప్రాణాధారము. అన్నము లేకపోయినా నాలుగు దినములు వుండవచ్చుగానీ నీరు లేకపోతే నాల్గు నిముషములైనా వుండటానికి వీలుకాదు. ఇకపైన వర్షాలు ఎక్కువగా వస్తాయి. ఎవ్వరికీ ఏ కొరతా వుండదు. ఇవన్నీ సరిదిద్దుటకే నేను ఇక్కడికి వచ్చాను. మీ పొపాట్లను, తప్పులను క్షమించి తప్పక మీకు ఆనందాన్నిస్తాను. మీరందరూ ఐకమత్యంగా ప్రేమను కలిగి వుండాలి. పంచప్రాణములనగా ప్రాణ, అపాన, వ్యాన, ఉదాన, సమానములు కావు. సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలే మన పంచప్రాణాలు. సత్యమున్నచోట ధర్మము తనంతట తానే పుడుతుంది. ధర్మము వలన శాంతి కలుగుతుంది. శాంతినుంచి ప్రేమ ఆవిర్భవిస్తుంది. మొదటిది సత్యము, చివరిది ప్రేమ. కాబట్టి, సత్యము, ప్రేమ రెండూ చేరితే సర్వమూ సిద్ధిస్తుంది. అతి శీఘ్రకాలములోనే ప్రపంచమంతా ఒక్కటిగా ఏర్పడుతుంది. ఈవిధమైన ఏకత్వానికి పిల్లలు తగిన కృషి చేయాలి. పిల్లలకు మంచి ఇద్రియశక్తి వుంటుంది. శారీరక, మానసిక, ఆద్యాత్మిక బలములు మూడూ భద్రంగా వుంటాయి. వీటిని సద్వినియోగం చేసుకోండి. మీ ఇంద్రియాలను అపవిత్రము చేసుకోకండి. అప్పుడే మీరు ప్రపంచానికి గొప్ప

సేవ చేసినవారౌతారు. ఏదో దేవాలయానికి వెళ్ళి సున్నం కొట్టి వచ్చి సేవచేసినామంటే సరిపోదు. ప్రతి ఇల్లుకూడా పరిశుభ్రంగా వుండాలి. పరిశుభ్రంగా వుంటే ఎవరి ఇంటికైనా మనము పోవచ్చును.

పుట్టపర్తిలో మాలవాళ్ళ ఇల్లు ప్రత్యేకంగా వుండేవి. నేను వాళ్ళ ఇళ్ళకుకూడా వెళ్ళే వాడిని. ఇక్కడ మాలనాగప్ప అనే వ్యక్తి వుండేవాడు. నాగప్ప అల్లుడు రాములు. అతను థర్డ్‌ఫామ్ వరకు చదువుకున్నాడు. స్వామి గురించి కొంచెం తెలుసుకున్నటువంటివాడు. ఒకనాడు నన్ను నాళ్ళింటికి భోజనానికి పిలిచాడు. నేనీ విషయాన్ని సుబ్బమ్మకు చెప్పాను. 'అయ్యో స్వామీ! మీరు మాలవాళ్ల ఇల్లకు పోతారా? పోవద్దు' అన్నది. 'నేను పోయే తీరుతాను. నీవుకూడా నా వెంట రా' అని చెప్పాను. సుబ్బమ్మ వాళ్ళు బ్రాహ్మణులు. 'స్వామికోసం నేను ఏమైనా చేస్తాను' అని చెప్పి నావెంట వచ్చింది. నేను ముందు పోతున్నాను. నాకంటే ముందుగా రాములు నడుస్తున్నాడు. సుబ్బమ్మ నా వెనుక నడుస్తున్నాది. మేమిద్దరము అక్కడికి వెళ్ళేసరికి ఆ ప్రాథమంతా పరిమళంతో నిండిపోయింది. 'ఎక్కడినుండి తెచ్చారు మీరీ పరిమళాన్ని?' అని నేను అడిగాను. 'స్వామీ! మేము ఏదీ తీసుకొని రాలేదు. ఈ పరిమళము మీనుండే వస్తున్నది' అన్నాడు. నేను లోపలికి అడుగు పెట్టాను. సుబ్బమ్మకూడా ఎంతో ఆనందముగా నావెంట వచ్చింది. అప్పటికి ఆమె వయస్సు 62 సంవత్సరాలు. నాకొక అల్యూమినియం ప్లేటులో కొంచెం అన్నం పెట్టారు. వాళ్ళ దగ్గర వున్నది అదే! అప్పటికింకా స్టెయిన్‌లెస్ స్టీలు ప్లేట్లు రాలేదు. ఇంకొక తట్టలో పెట్టారు. మొట్టమొదట సుబ్బమ్మకు తాము బ్రాహ్మనులమనే అబిమానముండేది. కానీ, స్వామి చెప్పిన తరువాత ఆమెలో మార్పు వచ్చింది. 'ఛీ! ఇలాంటి అభిమానము నేను పెట్టుకోకూడదు' అని భావించింది. ఆమెకూడా నాతోబాటు వాళ్ళింట్లో భోజనం చేసింది.

ఊర్లోకి మేము తిరిగి వచ్చేసరికి ఊరివారంతా ఏకమై, 'సుబ్బమ్మ మాలదైపోయింది, సుబ్బమ్మ మాలదైపోయింది' అని హేళన చేయసాగారు. 'ఆమె నెవ్వరూ ముట్టకండి' అన్నారు. అప్పుడామె, 'నాకు కావలసింది కూడా అదే! నన్నెవరూ ముట్టకండి. స్వామి ఒక్కరు ముట్టితే చాలు. నాకెవ్వరూ బిడ్డలు లేరు. నా బిడ్డను ఇంకొకరికి యివ్వనక్కరలేదు. ఇంకొకరి బిడ్డను నేను తెచ్చుకోనక్కరలేదు. నాకు స్వామి ఒక్కరుంటే చాలు' అన్నది. ఆమె ఇంటికి వచ్చిన ప్రతి భక్తునికి అన్నం వండి పెట్టేది. అందుకు తగినట్లుగా అదృష్టం కలసివచ్చి ఆమెకు చెందిన భూముల్లో సంవత్సరానికి రెండు, మూడు పంటలు సమృద్ధిగా పండి ఇల్లంతా ధాన్యముతో నిండిపోయేది. ఆ బియ్యం సంచులను ద్వారంనుండి లోపలికి తీసుకు పోవటానికి వీలుకాక పైన గవాక్షంనుండి లోపలికి పోసేది. ఈవిదంగా స్వామి సేవలో తరించింది సుబ్బమ్మ.

ఒకనాడు నేను సుబ్బమ్మను అడిగాను, 'సుబ్బమ్మా! నీకేమి కావాలి?' అని. 'నాకేమీ వద్దు స్వామీ, నేను మరణించే ముందు మీ చేతులద్వారా నా నోట్లో యింత నీరు పోస్తే చాలు' అన్నది. తప్పక అలాగే జరుగుతుందని మాటిచ్చాను. ఒక పర్యాయం నేను మద్రాసునుండి కారులో వస్తున్నాను. అప్పటికి ముందురోజే సుబ్బమ్మ మరణించింది. ఆమె దేహాన్ని బుక్కపట్నం నుండి స్మశానానికి మోసుకురావటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. నన్ను చూస్తునే కొంతమంది పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి, 'స్వామీ! సుబ్బమ్మ నిన్నటి దినమే మరణించింది' అని చెప్పాడు. 'అది మీ భ్రాంతి. సుబ్బమ్మ మరణించ లేదు. ఆమె నన్ను చూచేంతవరకు పోదు' అని చెప్పి నేను కారుని వెనక్కి తిప్పుకున్నాను. కారు డ్రైవింగు ఎవరు చేస్తున్నారు? నేనే! ఆ కారును అక్కడ నిలిపి ఆమె ఇంటికి వెళ్ళాను. ఆమె అప్పటికి బ్రతికే వున్నది, పాపం! 'స్వామీ! నిన్న రాత్రి వరకు సాయిరాం, సాయిరాం అని మిమ్మల్నే తలుచుకుంటూ వుండినది. 'స్వామి వచ్చారా, స్వామి వచ్చారా' అని అందరినీ అడుగుతూ వచ్చింది' అని బాధపడుతూ చెప్పింది. సుబ్బమ్మ దేహంపైన కప్పి వుంచిన బట్టను తీసి పారవేశాను. 'సుబ్బమ్మా! సుబ్బమ్మా!' అని పిలిచాను. కళ్లు తెరచింది. ఎప్పుడైనా సరే, భగవంతుడు మాట ఇస్తే మరచేవాడు కాదు. 'నీకు కావలసింది నా చేతులమీదుగా నీరు పోయటమే కదా! ఇదుగో తీసుకో' అని చెప్పి ఒక తులసీ దళాన్ని నీటిలో ముంచి ఆమె నోట్లో పోశాను. 'నేను ధన్యురాలినైనాను స్వామీ!' అంటూ ఆమె నా రెండు చేతులూ గట్టిగా పట్టుకొని కళ్ళకద్దుకుంది. అందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారు. 'స్వామీ! మీ సెలవుకోసం కాటుకొని వున్నాను. సెలవివ్వండి. ఇక వస్తాను' అన్నది. పర్మిషన్ ఇచ్చాను. ఆమె నాలో చేరిపోయింది. అందువల్లనే, సుబ్బమ్మ పేరుతో ఒక కాలనీ కట్టాను. ఆమె చాలా గొప్ప పుణ్యజీవి. ఆమె అప్పుడప్పుడు కిటికీలో నుంచి ఈశ్వరమ్మతో మాట్లాడేది. 'ఈశ్వరమ్మా! స్వామిని నీవు కన్నావు. నేను పెంచాను. కాబట్టి, నీవు దేవకీదేవివి, నేను యశోదను' అనేది. 'సుబ్బమ్మా! ఇంతమంది భక్తులను పోషించిన నీకు సరియైన ఫలితం రాదా! తప్పక వస్తుంది' అని చెప్పేది ఈశ్వరమ్మ. సుబ్బమ్మ తాను వెళ్ళేముందు ఈశ్వరమ్మ దగ్గరకు వచ్చి,' నేను వెళ్ళిపోతున్నాను. నీవు సత్యాన్ని బాగా చూచుకో' అని చెప్పింది. ఇద్దరూ కంటిధారలు కార్చారు. ఆ రెండవ దినమే సుబ్బమ్మ ప్రాణం విడిచింది.

సుబ్బమ్మ భర్త పేరు నారాయణరావు. ఆయన దగ్గర తన ఇంటిముందున్న తలసీ బృందావనం దగ్గర కూర్చొనేవాడు.

ఆయన పెడమార్గము పట్టినప్పుడు నేను గ్రామంలోని పిల్లలకు కొన్ని పాటలను నేర్పించి, ఆయన ఇంటి ముందునుండి పాడుకుంటూ వెళ్ళమని చెప్పాను.

వింటగత్తెల చెంత బోకు
ఖండితముగ నీవు కడు నీచుడౌతావు
కులమువారలు నిన్ను కుండ ముట్టనివ్వరు
బంధువులు నిను చూచి బయటెళ్ళగొడతారు
స్నేహితులు నిను చెప్పుతో కొడతారు.

పిల్లలందరూ ఈ పాటను పాడుకుంటూ గుంపుగా పోయేసరికి ఆయనికి చాలా అవమానమనిపించింది. లోపలికి వెళ్ళి పిల్లలను పిలిపించి, 'ఎవరు నేర్పించారు మీకీ పాచ?' అని అడిగాడు. 'రాజు నేర్పించాడండీ!' అని చెప్పారు. 'నిజమే, ఇది రాజుకు తప్ప మరొకరికి తెలియటానికి వీల్లేదు' అనుకున్నాడు. ఆనాటినుండి అతను చెడ్డభావాలను, చెడ్డఅలవాట్లను వదలి పెట్టాడు. ఆయన ఇంటికి బండ్లనిండా మామిడి పండ్లు వచ్చేవి. వాటిని పిల్లలందరికీ పంచిపెట్టేవాడు.

ఆరోజుల్లోనే చేతిగడియారాలు వాడుకలోకి వచ్చాయి. అప్పట్లో పల్లెలలో ఎవరినా చేతికి గడియారం పెట్టుకుంటే వారిని గొప్పవారుగా భావించేవారు. అంతేకాదు. కుక్కలకు పట్టే పిడుదుల మాదిరి ముక్కు కింద చిన్నగా మీసాలు పెట్టుకొనేవారు. అది ఆనాటి ఫ్యాషన్. దానిని పురస్కరించుకొని ఒక పాట వ్రాసి స్కూలులో పిల్లలకు నేర్పించాను.

ఎడమచేతి కడాన ఏందో తెల్లల బిళ్ళ
తోలు పట్టెడ కట్టి యాలాడ గడతారు
ఏటి యేషాలప్ప ఇవి?
ఇవి కంటితో చూచేకి కాని అవతారాలు
ఏటి వేషాలప్ప ఇవి?
పొడుగాటి మీసముల్ గొరిగి కత్రించి
నాసికముల్ దగ్గ నాల్గుంచుకుంటారు
ఏటి వేషాలప్ప ఇవి?

ఈవిదంగా ఫ్యాషన్లపై మోజు పోగొట్టి ప్రజలలో ఉన్నతభావాలను నాటడంకోసం పాటలు వ్రాసి పిల్లలచేత పాడించేవాడిని. చిన్న పిల్లలు మొదలుకొని పెద్దవారి వరకు అందరిలో మార్పు తేప్పిస్తూ వచ్చాను. ఈనాటినుండి మనం సరైన మార్పు తెప్పించటానికి పూనుకోవాలి. పల్లెలను పట్టణాలుగా మార్చవలసిన పని లేదు. ఆవిధంగా మార్చటం నాకు ఇష్టము లేదు. ముందు వాటిని శుభ్రం చేయాలి. పట్టణాలలో అంతా చెడ్డనే. చూడటానికి చక్కగా ప్యాంటు, షర్టు, టై వేసుకుంటారు. కాని, లోపల చూస్తే అన్నీ చెడ్డభావాలే. మీరు పైకి ఎటువంటి వైట్ డ్రస్ వేసుకుంటారో అటువంటి పవిత్రమైన భావాలను కలిగి వుండాలి. ముందు మీలో సరియైన మార్పు తెచ్చుకొని ప్రపంచాన్ని కూడా మార్చాలి.

మొన్న ముగ్గురు పిల్లలు ఈశ్వరమ్మను గురించి బుర్రకథ చాలా చక్కగా చెప్పారు. సుబ్బమ్మను కూడ చక్కగా వర్ణించారు. నాకెంతో ఆనందము కలిగింది. ఎవరూ ఈవిధంగా వ్రాసినవారు లేరు. (స్వామి ఆ ముగ్గురు పిల్లలను, వారి టీచర్ శ్రీ కృష్ణభాస్కర్‌ను వేదికపైకి రప్పించి, వారికి నూతన వస్త్రములను బహూకరించి, వారితో ఫొటోలు తీయించుకొని ఆశీర్వదించారు.)